

زبان‌گویی‌ها

• احمد متین دوست

مقدمه

تا سده‌ی هیجدهم، کولی‌ها هم از لحاظ نزد و هم از لحاظ زبانشان مرموز بودند. این حقیقت که عموماً گمان می‌رفت از مصر آمده‌اند (واژه‌ی gypsy تحریری از کلمه‌ی Egyptian است) کافی بود تا زبان آن‌ها اسرازآمیز جلوه‌گر شود. اکنون روشن است که کولی‌ها (roma) نام ملی و قومی است^۱. از هند به صورت امواج بی در پی در پایان هزاره‌ی اول میلادی مهاجرت کردند. یکی از این امواج از طریق ایران به‌طرف اسپای صغیر، جنوب روسیه تا کشورهای بالکان پیش رفته و در سده‌ی پانزدهم به اروپای غربی و در سده‌ی شانزدهم به بریتانیا رسیده است. ظاهراً امواج بعدی خط سیری جنوبی‌تر را یعنی از طریق ایران، سوریه، و مدیترانه به سوی شمال آفریقا و شبه جزیره‌ی ایرانی در پیش گرفته است. تا قرن بیستم، گروه‌هایی از کولی‌ها با گرایش به نوعی زندگی کم و بیش چادرنشیش در همه‌ی کشورهای اروپایی و در سبکی از بخشایی دیگر جهان حضور داشتند. زبان رمانی، که اصل‌گونه‌ای ویژه از زبان هند و آریایی نو می‌باشد، اساساً با دو یا سه دوچین لهجه تشخیص داده شده است؛ فرایندی که در تماس با زبانهای ملل میزبان نقشی قاطع بازی می‌کند.

سه عامل عمله در شکل‌گیری زبان رمانی تاثیر داشته است؛ چنان‌که اوج پیشرفت آن در قرن نوزدهم نمایان شده:

- ۱- ساده‌سازی پیشو دستگاه واژی زبانهای هندی میانه؛
- ۲- ساییدگی صورتهای ترکیبی و جایگزینی آنها با روش‌های تحلیلی؛
- ۳- همگونی عناصر واژگانی و مشخصه‌های واژی و صرفی متعلق به زبانهای کشورهای میزبان. همچنین دو نکته‌ی نخستین، مشخصه‌ی زبانهای هند و آریایی نو در شبه قاره هستند. از یک نقطه‌نظر، نکته سوم نیز همین طور است، اما نه به همان اندازه که مورد زبان رمانی است. ونسیل و چرنکف (در سال ۱۹۷۶) (زبان کولی‌ها) اروپا را به هشت گروه عمله تقسیم می‌کنند:
 - ۱- lotfitka roma ruska roma
 - ۲- sinti در آلمان، فرانسه، لهستان، اسلواکی، اتریش و شمال ایتالیا؛
 - ۳- ungrike roma servika roma در اسلواکی و مجارستان؛
 - ۴- drindari, ursari, erlides در بلغارستان، مقدونیه، صربستان، رومانی و کریمه؛

۱. اصل این مقاله به انگلیسی با عنوان «Romaní (زبان کولی‌ها)» در کتاب Compendium of the World's Languages by George L. Campbell, London, 1995, pp.419-424 چاپ شده است.

۲. در متن ethnonym به خط ethonym بنت شده است. مترجم.

۵. **نواسی فلاج رومانی و مولداوی:** در *čače rom* (که با هم به صورت *kekavyari zletari dingurari* دسته‌بندی شده‌اند) از منطقه‌ی مرزی مجارستان و رومانی سرچشمه گرفته، اما اکنون در پهنه‌ی جهان، از کشورهای مشترک المนาفع (جمهوریهای شوروی سابق) تا آرژانتین پراکنده است؛ *čače rom* ناحیه‌ای گستردۀ از روسیه به سرتاسر اروپا تا انگلستان، با گسترش به آمریکا؛ *čače kelderari*: در بوسنی و هرزگوین؛ *čače gurbeti*: در اکراین؛ *čače plaščunuya, servi*: در فنلاند؛ *čače volšenenge kale*: در ولز.

تا اوایل قرن بیستم، کولی‌ها معمولاً دو زبانه بودند؛ یکی رمانی و دیگری زبان کشور میزبان. اکنون زبان کشور میزبان موفق شده است رمانی (زبان کولی‌ها) را در همه جا تا سطح یک گویش بومی تنزل دهد.

خط

هم حروف زمی و هم الفبای سیریلی در بعضی نشریات بکار رفته - نشریاتی که بیشتر با ماهیت مذهبی در زبان رمانی نمایان شده‌اند - فرهنگ عامه، قصدها و اشعار کولی را (انجمان فرهنگی کولی‌ها) در اروپای شرقی و در بریتانیا گردآوری و منتشر ساخته‌اند.

دستگاه واچی

همخوانها شامل:

بستوایها:

بستی - سایشی‌ها:

سایشی‌ها:

خیشومی‌ها:

کناری‌ها و زنثی‌ها:

نیم واکمه‌ها:

p, b, p', t, d', t', k, g, k'
ts, dz, tʃ, dʒ
f, v, s, z, ʃ, ʒ, x, γ, h
m, n, ɳ, ɳ̥
l, t̪, r, ɾ, ɾ̥
j, w

یک جفت برگشته / t' / فقط در گویش *drindarti* تشخیص داده می‌شود؛ کناری / / به گویش *lingurari* محدود می‌شود. / p', d', k' / بستوایها دمیده هستند. بیشتر همخوانها، به انضمام دمیده‌ها با، ارزش‌های کامی شده / p', t̪, k' / و جز آن مطابقت دارند. بستی - سایشی‌ها و اکبر، زیاد در گروه ۵ متدالول نیستند، اما در همه گروههای ۱-۴ و ۶-۸ رایج هستند.

واکه‌ها

پیشین: i, e/ɛ

میانه: ɪ, ə, ɔ, a

پسین: ʊ, u

واکه‌های مرکب: ai, ei, oi, ui

واکه‌های خیشومی شده / ɿ, ɿ̥ / در زبان کولی‌های رومانی دیده می‌شوند. همه‌ی واکه‌ها در جایگاه بی تکیه به /ə/ منجر می‌شوند.

۱. ظاهر *čače* صحیح است. م

تکیه

تکیه در رمانی تحت ناشر طرح‌های در زبان میزبان، از یک لهجه به لهجه دیگر تغییر می‌کند. بتایران، در رمانی مجاری به واج آغازی انتقال می‌یابد، و در رمانی - لتونیایی به واکه‌ای کشیده منتقل می‌شود.

در واژه‌های رمانی سره (هند و آریایی نو)، تکیه اصلی روی هجای پایانی است. در حالات غیرفعالی، این تکیه به هجای مقابل آخر انتقال می‌یابد: مثلاً، در رمانی - روسی: romá 'کولی‌ها'، romestir 'مفعول عنده'.

طرز کار آواهای هندي میانه:

۱- بستواجهاي واکبر دمیده، واک رفته می شوند:

Skt bhūmi> / p'uv/ ; bhrāta>/p'rāl/ 'برادر' /

۲- میان واکهای /-t/ > /r/ :

Skt bhrāta>/p' ral/ / gili / 'واز' / gata>/gelo/ ; 'برادر' /

۳- رشته (کناری‌های) برگشته ناپذید می‌شود:

Skt vāta > /bar/ ; Varsa./bərʃ/ 'پیوست' / سال / .

/s,s/, /ʃ/: Skt kāṣṭha> /kaʃt/ 'چوب' /

-۴

۵- /ɪ/ / ɪ/ ابا می گردد:

Skt trinī> / trin/ 'سه' .

دگرگونی واکهای

بعضی مثالها:

سانسکریت	رمانی
agni	/yag/ 'آتش'
caura	/cor/ 'دزد'
mṛta	/mulo/ 'مرده'
daśa	/deʃ/ 'ده'
śrnoti	/ʃunel/ 'می شنود'
brdayam	/yilo/ 'دل' / کارهای انسانی و محظایانی /

صرف و نحو

حروف تعریف معین ० (برای مذکور) و e (برای مونث)، مفرد و جمع، از یونانی قرض گرفته شده‌اند: صورت غیرفعالی e (یا گونه‌های آن) است. مثلاً o rom 'کولی'، è romeske 'کولی'، è اسم

دوگانگی بنیادین در اسم جاندار / بی جان است، اسمهای جاندار مذکر یا مؤنث هستند. در اسم دو شمار مفرد و جمع وجود دارد. رسماً، تقابل اسم جاندار / بی جان و تقابل اسم مذکر / مؤنث فقط در پایه‌ی غیرفعالی تشخیص داده می‌شود. (یعنی اسمهای بی جان دارای صورت پایه = مفعولی = فاعلی هستند).

جمع: -a : مثلاً rom 'کولی'، جمع chavo ; romá 'پسر'، جمع chave

در اسم شش حالت وجود دارد: پنج تای آنها پایانه‌هایی دارند که به‌طور چسیده به صورت غیرفعالی پایه = مفعولی افزوده شده‌اند.

غير فاعلى	جمع	غير فاعلى	مفرد
romen	roma	romes	rom
romn'en	romn'a	romn'a	romn'i

مثلاً، در رمانی - روسی:

جمع	مفرد	
roma	rom	فاعلی
romen	romes	مفهولی
romenge	romeake	مفهول غیر صريح
romende	romeste	مفهول فیه
romendir	romestir	مفهول عنه
romenca	romessa	متهم / مفهول معه

حالات اضافی: با-ker- + واکه نشاندار پایانی، برای جنس ساخته می شود:

'پسر کولی'	romés.	ker.o chavo
'دختر کولی'	romes.	ker.i chai
'بچه های کولی'	romes.	ker.e Chavez
'پسر کولی ها'	romen.	ger.o chavo
'پسران کولی ها'	romen.	ger.e Chavez

صفت

به طور استادی، صفت مقدم بر اسم می‌باشد و با آن در جنس و شمار مطابقت می‌کند. حالات در صفت به دو نوع محدود می‌شود: فاعلی یا غیرفعالی (در گروه ۶ (به مقدمه نگاه کنید) صفت ممکن است در هر شش حالت صرف بشود؛ مثلاً *baro rom* "کولی بزرگ"، *motn̩ i bari rom* "جمع *bare(s)* غیرفعال، *romende* صفت مقدم"

صفت تفضيلي

صفت تفضیلی یا این قاعده $dvr(v)$ - ساخته می شود، مثلاً $baridir$ 'بزرگتر'؛

ضیغ

جنس با سوم شخص مفرد تشخیص داده می شود: مفرد اول شخص *me* دوم شخص *you* سوم شخص مذکور *he*، مؤنث *she* جمع اول شخص *we* دوم شخص *you*، سوم شخص *they*، در این ضمایر شش حالت صرف می شوند: ضمیر پایه برای اول شخص مفرد *man* است؛ برای سوم شخص مفرد *man*، مؤنث *woman* است؛ و برای جمع *men* است.

ضمیر ملکی

اول شخص مفرد (\rightarrow mo, mi, me)

دوم شخص مفرد (\rightarrow to, ti, te)

سوم شخص مفرد مذكر **skoro té**، و جز آن، مؤنث **eskéti**، و جز آن.

اول شخص جمع amaró، وغيره؛ دوم شخص جمع tumaró، وغيره؛ سوم شخص جمع

tengoro

ضمیر اشارہ

ضمیر اشاره *odava* 'ین' و *آن* است. ضمایر اشاره در گویش‌ها، زیاد تغییر می‌کنند. صورت‌های زبان ولزی *kodava* و *kadava* هستند.

ضمیر پرسشی

ضمیر پرسشی (ko(n) کی؟ و so 'چه؟' است.

ضمیر موصولی

و نسل (در سال ۱۹۶۴) برای رمانی - روسی *savi* را بعنوان ضمیر موصولی مفرد، و *save* را به عنوان ضمیر موصولی جمع ارائه کرد.

اعداد

اعداد از ۱ تا ۱۰ عبارتند از:

ek, dui, trin, štôr, pamž, šov, afta, oxta, ena', deš; ۱۱ deš.u.yek; ۱۲ deš.u.dui; ۲۰ biš; ۳۰ tranda; ۴۰ štar.var.deš; ۵۰ pamž'. var.deš; ۱۰۰ šet.

فعل

فعل بر شخص و شمار دلالت دارد؛ جنس فقط در ساخت وجه و صفتی مشخص می‌شود. در فعل دو وجه اخباری و امری وجود دارد؛ به طور تحلیلی در برخی گویش‌ها ممکن است وجه تمثیلی شرطی بیان شود.

در ارتباط با فعل معمولاً چهار زمان تشخیص داده می‌شود: حال، آینده، گذشته‌ی ناقص، گذشته‌ی کامل. در بعضی لهجه‌ها، زمان حال، مفهوم آینده را دارد.

صورت انعکاسی^۱ را از همه افعال متعدد می‌شود ساخت.

جنبه، مشخصه‌ای از فعل زبان رمانی نیست؛ اما برخی پیشوندهای مرتبط با جنبه از زبانهای دیگر وام گرفته شده‌اند، مثلاً -za از روسی، -e از لهستانی، و - fer از آلمانی. در زبان رمانی سه نوع صرف فعل وجود دارد.

نمونه صرفی: نخست صرف فعل، čin 'ترشتن'؛ صورتهای رمانی - روسی:

زمان حال: مفرد زمان حال، -čin؛ جمع -čin.ava, -esa, -eta؛

گذشته‌ی کامل: مفرد گذشته‌ی کامل، -čin.om, -d'čin, -d'čan, -d'čam, -d'čle, -d'čle؛ جمع

گذشته‌ی ناقص: مفرد گذشته‌ی ناقص، -čin.asas, -čin.esas, -čin.etas؛ جمع -činas, -činas, -činas؛

آینده: در رمانی - روسی از زمان حال le- 'گرفتن' + ičat+ زمان حال مرخم ساخته شده:

مفرد čina tə činav, česa tə čines, četa tə činel؛

جمع čina tə činas, čena tə činen, čena tə činen؛

امری: دوم شخص مفرد = ریشه؛ به درم شخص جمع -i اضافه می‌گردد.

زمان حال کمکی ov- 'بودن' مفرد si som, san, si؛ جمع sam, san, si.

نفي

به طور کلی زمانهای اخباری با افزودن na پیش از فعل منفی می‌شوند؛ امری با افزودن ma در رمانی - آلمانی، علامت منفی n̄ يا gar بعد از فعل می‌آید (تحت تأثیر nicht? (nicht): رمانی Činava čilgar آلمانی jch schreibe nicht.

وجه و صفتی

وجه و صفتی از ضمیر سوم شخص جمع براساس فعل گذشته کامل ساخته می‌شود؛ و بر جنس و شمار دلالت دارد: مثلاً -i, -e 'تروخته' (مذکر، مؤنث و جمع آن مشترک است); -i, -e 'کرده؟'؛ -e 'دانسته'، وجه و صفتی می‌تواند معلوم یا مجھول باشد، و نسبت به زمان، خنثی است.

۱. فعل انعکاسی را «ناگذر» نیز می‌گویند، چون تتجهی آن به قابل برمی‌گردد نه به دیگری. مثلاً «من دستم را شستم». م.

حروف اضافه

صرف اسم فوق الذکر بیشتر اشاره دارد به اسمهای که بر موجودات جاندار دلالت می‌کنند. اسمهای دیگر به ندرت به این روش صرف می‌شوند، و در اینجا حروف اضافه برای تبیین روابط نحوی آورده می‌شوند. در برخی گویش‌ها، حروف اضافه باعث تمایزی بین وضعیت پویا (حرکت به سوی چیزی) و وضعیت استا (ماندن در چاپی) می‌شوند. مثلاً، در گروه servika/ungrike roma 'andro veš' به سوی بیشه؛ 'andro veleste' در بیشه'.

ترتیب کلمات

ترتیب فاعل - فعل - مفعول عادی است.

نمونه‌ای از متن رمانی که به لهجه kelderari می‌باشد.

31. Atunci avile leski dey tay vi leske phral. Aşile avri tay tradine ekh vorba te avel vorba te avel avri lende. 32. Vi but žene bešenас kote tay phende, "Aşun, tyri dey tay tyire phral si avri. Mangen tu te žas lende." 33. Tay dya anglal o Isus, "Kon si mufi dey tay mure phral?" 34. Tay dikhlya pe kodolende kay bešenас truyal leste tay phendya, "Katka bešen mufi dey tay mufe phral. Kongodi kerel e voya le Devleski, vo si muro phral tay mufi phey tay vi mufi dey".

Kelderari

(Mark 3:1-5)

آمبا

(اندام آسمانی عشق)

منتخب اشعار

حسنی حاج سیدجوادی

نشر میرکسری

منتشر کرد

آمبا

(اندام آسمانی عشق)

منتخب اشعار

حسنی حاج سیدجوادی